

Opmærksomheden ved de australske Observatoriers Bredebestemmelser.

Dr. *Wegeners* i sig selv meget sammentrængte Afhandling er her søgt refereret paa en yderlig begrænset Plads, hvilket ikke har været saa helt let, da alle væsentlige Forhold maatte berøres. Det har undret mig, at ingen her til Lands har taget Teorien op til saglig Behandling. Jeg synes dog, vi bør kende den, saa meget mere som Dr.

Wegeners er et velkendt Navn ikke alene i den tyske videnskabelige Verden, men ogsaa i de sidste Aars Grønlandsforskning. Han deltog i »Danmark-Ekspeditionen« 1906—1908 som Meteorolog og var med *J. P. Koch* tværs over Indlandsisen i 1913. Som tysk Gardeofficer er han bleven saaret 2 Gange i Krigen; han benyttede en Rekreationsorlov i 1915 til Fuldendelse og Publicering af »Die Entstehung der Kontinente und Ozeane«.

Mindre Meddelelser.

Den geografiske Forskning under Evropakrigen.

Til Trods for Evropa-Krigens lammende Indflydelse paa det geografiske Arbejde saavel som paa meget andet har der dog ikke været større Afbrydelser at mærke i den geografiske Produktion. For vort Vedkommende har omtrent alle Forbindelser med de udenlandske Selskaber og Institutioner kunnet opretholdes i samme Maal som før Krigen. Derimod har geografisk Forskning, der er Hovednerven i det geografiske Liv, lidt adskilligt som Følge af det Afbræk, der er sket i de internationale Kommunikationer, og som Følge af den Usikkerhed Krigen har bragt næsten overalt paa Jorden, og hvorunder det har været vanskeligt for Forskerne at finde den fornødne Arbejdsro.

Og dog har Forskningen ogsaa som saa megen anden Virksomhed kunnet afpasse sig efter de nu en Gang stedfindende Forhold, saaledes at Afbrydelserne heri er bleven betydelig mindre, end man paa Forhaand skulde tro.

Vi skal her anføre de væsentligste Forskninger, af hvilke nogle var i Arbejde allerede før Krigen, andre iværksatte under selve Krigsaarene.

Serbien, Montenegro, Albanien. I disse Egne har i Ly af Tropperne Akademie der Wissenschaften og Geographische Gesellschaft i Wien udsendt i 1916 Prof. Dr. Norb. Krebs, Prof. Dr. O. Abel, Dr. A. Penther og Dr. A. Haberlandt, henholdsvis paa morfografiske, geologiske, zoologiske og etnografiske Undersøgelser. Prof. Abel skal have fundet Erts forskellige Steder i Serbien, der ikke tidligere har været kendt, samt Brun- og Stenkullejer. Bergrat Fr. Kerner Marilaun har i Nord-Albanien og Prof., Dr. Fr. Kossmat i Sandschaket Novibazar drevet geologiske Undersøgelser.

I *Macedonien* har Privatdocent Dr. K. Leuchs fra München foretaget omfattende geomorfologiske Undersøgelser, der skal danne Basis for en Skildring af Landets geomorfologiske Bygning.

Kina. Med Understøttelse af det svenske Rigmuseum har den svenske Palæontolog, Dr. T. G. Halle startet en Ekspedition til Kina. Den gaar ud paa at samle Fossiler og Mineralier til Museet. Dr. Halle tager Ophold i Peking og vælger derfra sine Ruter, der bliver afhængig af de indrepolitiske Tilstande i Landet.

Sydhavsøerne. Med Tilladelse af det engelske Koloniministerium afrejste den svenske Zoolog S. Bock fra Uppsala i Marts 1917 til Gilbert-, Ellice- og Phoenixøerne for i det væsentligste at studere Dyrelivet paa disse Koralløer. Men da Øerne aldrig har været ordentlig kortlagte, vil topografiske Arbejder tillige blive foretaget. Dr. B. vil foretage Rejsen i sin egen Motorbaad fra Australien for at være uafhængig i sine Bevægelser. Han paatænker tillige et Ophold paa Fidschi-Øerne.

Hudsonbugten. Professorerne T. E. Savage og F. M. van Tuyl fra Universitetet i Illinois har i Sommeren 1916 gjort geologiske og palæontologiske Undersøgelser paa Sydkysten af Hudsonbugten. Arbejderne strakte sig over Distrikterne om Floderne Nelson, Shamatama, Severn, Winisk, Ekwan, Moose og Alitibi.

Roraimadistriktet. Det hidtil for ubestigeligt ansete Bjærg Roraima imellem Brasilien og Brittisk Guyana er bleven besteg af Ægteparret Clemente fra Demerara. De befør Demerarafloden, derefter Essequibo og dens Biflod Potoro. I Amazonfloddistriktet gik de over forskellige Tilløb til Rio Branco og begunstiget af godt Vejr besteg de den 15. Januar 1916 det 2630 Meter høje, stejle Sandstensbjærg.

Nordpolarlandene. Som bekendt har den islandske Amerikaner Stefanssons stort anlagte kanadiske Ekspedition haft betydelige Vanskeligheder at kæmpe med. Skibet »Karluk« drev af fra Kysten af Alaska mod N. V., men uden at afventes dettes Skæbne gik S. med et lille Fartøj »Polar Bear« mod Nord for at realisere sine Planer i Beauforthavet. Imidlertid foretog Dr. R. M. Andersson i 1916 Opmaalinger af Kystdistriktet om Coronation Golf, medens Etnologen D. Jennes gik til Nordviktoriaalands og opholdt sig i længere Tid hos de derværende Eskimoer, der hidtil har levet uden Berøring med Europæerne. Dr. Andersson vendte i Efteraaret 1916 tilbage til Alaska. Stefanssons blev i Vinteren 1915—16 paa Banks-Øen og gik i Foråret videre mod Nord, hvor han skal have opdaget Land.

Crockerland-Ekspeditionen. Ekspeditionen udsendtes i 1913 af »American Museum of Natural History« og havde som særlig Opgave at søge at konstatere, om der fandtes en baade af Peary og Cook nævnt, hidtil ukendt og ikke undersøgt, Landstrækning i Havet nord for de kendte Territorier Elles-